

Warszawa, dnia 9 listopada 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 264/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Remigiusz Pawłowski

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Paulina Wiktorska

4 przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

po rozpoznaniu dnia 9 listopada 2022 r.

5 sprawy G. W. syna H. i B., ur. (...) w S.

6 oskarżonego o przestępstwa z art. 13 § 2 kk z art. 200 a § 2 kk, art. 178a § 1 kk,

7 art. 62 § 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

8 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

9 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

10 z dnia 20 grudnia 2021 r. sygn. akt III K 239/20

12 I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

141. uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej, wymierzonej w pkt VI zaskarżonego wyroku i związane z nim rozstrzygnięcia z pkt VII i VIII;

162. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynu, kwalifikowanego z art. 13§2 kk w zw. z art. 200a§2 kk;

183. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności, wymierzonej w pkt II zaskarżonego wyroku warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

204. na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do informowania sądu o jej przebiegu pisemnie, raz na sześć miesięcy;

225. ustala, że koszty procesu w zakresie objętym uniewinnieniem ponosi Skarb Państwa;

24 II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

26 III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym, a także kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty w sprawie, co do występkę z art. 178a§1 kk i 80 (osiemdziesiąt) złotych, tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze, w zakresie występkę z art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 264/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 20.12.2021r. o sygn. akt III K 239/20.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	- obraza przepisów postępowania w postaci pominięcia okoliczności korzystnych dla oskarżonego, dowolną	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>ocenę materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem nieprzyznania się oskarżonego do winy w zakresie przestępstwa z pkt I a/o, braku materiałów z udziałem małoletnich na nośnikach danych, jak również wskazanie przez biegłego, że brak jest możliwości stwierdzenia, że historia rozmów z komunikatora stanowi całość i że nie doszło do jej zmanipulowania, niewyjaśnienie, czy oskarżony swoim zachowaniem zmierzał do obcowania płciowego z osobą nieletnią, obrazę art. 5§2 kpk, poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych w postaci uznania winy oskarżonego w tym zakresie;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Argumenty podniesione przez obrońcę w apelacji nie przekonują i stanowią w istocie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, wynikającymi ze swobodnej oceny materiału dowodowego. Choć proces w omawianym zakresie miał</p>		

poszlakowy charakter, bowiem oskarżony nie przyznał się do popełnienia wskazanego występku, a brak było dowodów bezpośrednich, że to on był użytkownikiem portalu, a potem autorem sms-ów wymienianych z osobą podającą się za nieletnią, i że to on składał propozycje obcowania płciowego, rozstrzygnięcie z perspektywy postawionych zarzutów nie budziło wątpliwości. Nie ma racji skarżący, że rozmówca podnosząc w wiadomości tekstowej na k 407 akt sprawy, że „nie chce seksu”, nie był zainteresowany obcowaniem płciowym, skoro w wiadomościach na k 385 i w rozmowie na k 83 jednoznacznie zmierzał do stosunku oralnego, jak i czynności polegających na dotykaniu narządów rodnych kobiety, co w orzecznictwie uznaje się jednoznacznie za obcowanie płciowe. Nie ma również znaczenia niepamięć M. D., co do wskazania w rozmowie wieku odgrywanej pokrzywdzonej, skoro w rozmowie na k 80 znajduje się wypowiedź wskazująca, że w dacie rozmowy miała ona 14 lat.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzone w sprawie poszlaki, a mianowicie przyznanie przez oskarżonego do

korzystania z rzeczono-
portalu, korzystanie z
nicku o brzmieniu
podobnym do używanego
przez rozmówcę, podanie
w rozmowie numeru
telefonu, z jakiego
oskarżony korzystał, jak
również pojawienie się
oskarżonego w miejscu
i czasie umówionym w
wymienionych sms-ach,
w końcu poruszanie się
samochodem zgodnym co
do koloru i modelu z
tym, jaki został opisany
w jednej z wiadomości
na k 62, układały
się w logiczną całość.
Powyższe okoliczności,
jak również zachowanie
oskarżonego po próbie
ujęcia go przez świadka,
stanowiły zdaniem Sądu
nierozzerwalny ciąg
poszlak, wskazujący
jednoznacznie na
wyczerpanie przez
oskarżonego przesłanek
opisanych w art.
200a§2 kk. Nie sposób
bowiem wyobrazić sobie
alternatywny stan
faktyczny, w oparciu
o zgromadzony materiał
dowodowy, który
pozwałaby ekskulpować
oskarżonego. Również
fakt, że nie było
możliwości weryfikacji
autentyczności
przedstawionych rozmów
prowadzonych w
systemach
teleinformatycznym i
telekomunikacyjnym, w
kontekście zeznań świadka
M. D. i opisanych wyżej
poszlak, nie stanowiło
dostatecznej przeciwwagi,

by powstały wątpliwości, o jakich mowa w art. 5§2 kpk.

Pomijając samą deklarację pozorowanej pokrzywdzonej, jej wiek pośrednio wynikał również z przekazywanych przez świadka informacji, że jest pod opieką babci i rodziców, że kontrolują jej zachowanie, że chodzi nadal do szkoły. Twierdzenie oskarżonego, że nie był zainteresowany osobą w wieku poniżej 15 lat, a jeżeli napisała, że jeszcze tego wieku nie osiągnęła, to był to żart, nie może zasługiwać na wiarę z uwagi na powagę materii. Nie sposób dać oskarżonemu wiary, że nie zadawał żadnych więcej w tej kwestii pytań, nie zmierzał do wyjaśnienia tego „żartu” i jednocześnie nie godził się na wyczerpanie tej przesłanki. Nawet jeżeli wiek pokrzywdzonej nie miał szczególnego znaczenia, to oskarżony dopuścił się wskazanego występkę z zamiarem ewentualnym, co w omawianym wypadku jest prawnie dopuszczalne. Nie miało dla tych rozważań żadnego znaczenia, że w posiadaniu oskarżonego nie znaleziono żadnych materiałów pedofilskich, bowiem nie jest to warunek konieczny do ustalenia profilu sprawcy o takim charakterze, a brak zaburzenia popędu płciowego we wskazanej

<p>postaci również nie musi wykluczać podejmowania aktywności seksualnej z osobą nieletnią.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- uniewinnienie lub uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>W świetle nietrafionych zarzutów wniosek o uzasadnienie również nie był właściwy. Apelacja nie przedstawiła żadnych argumentów za uchyleniem wyroku, celem przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, co by znalazło oparcie w treści art. 437§2 zdanie drugie kpk. Natomiast rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego było konsekwencją rozważań poczynionych z urzędu, na podstawie art. 440 kpk.</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>2.</p>	<p>- obraza prawa procesowego w postaci dowolnej oceny materiału dowodowego i pominięcia okoliczności korzystnych dla oskarżonego w zakresie pkt III a/ o w sytuacji, gdy biegła wskazała, że</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>zabezpieczone substancja w postaci marihuany stanowi jedynie odpad po zażyciu narkotyku, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych w postaci uznania oskarżonego za winnego popełnienia tego występkę;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Z opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych, która co do treści i wniosków końcowych nie była w apelacji kwestionowana wynika, że łączna masa netto zabezpieczonego materiału roślinnego wyniosła 0,747 grama. Ze względu na sposób konfekcjonowania oraz masę środka należało uznać, że każda z zabezpieczonych substancji stanowiła pozostałość po trzech tzw. działkach, czyli najmniejszych porcjach handlowych spotykanych na czarnym rynku. Jednocześnie biegła wskazała, że biorąc pod uwagę ustaloną w trakcie badań zawartość substancji psychoaktywnej, badanym materiałem mogło się jednorazowo odurzyć około czterech pierwszorazowych,</p>		

przeciętnych i dorosłych osób.

W świetle tej opinii nie ilość, ani pochodzenie zatrzymanej substancji decydowały o nielegalności jej posiadania, a możliwość nią odurzenia. To, że przedmiotem badania były odpadki niczego w ocenie biegłej nie zmieniało. Brak podstaw w świetle tej opinii do uznania, jak chciałby autor apelacji, że były to jedynie odpady po narkotykach, nie nadające się do ponownego wykorzystania. Substancje te, choć pochodziły z używanych działek, nie były wcześniej poddane konsumpcji i nie straciły swoich psychoaktywnych właściwości. Ich niewielka ilość znalazła natomiast przełożenie zarówno na kwalifikację przypisanego występku, jako wypadku mniejszej wagi, jak też wymierzenie łagodnej kary grzywny.

W świetle okoliczności sprawy, a w szczególności wcześniejszej już karalności za posiadanie narkotyków, jak też prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego również pod wpływem środka odurzającego tego samego rodzaju, umorzenie postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii byłoby dla oskarżonego

demoralizujące, a zatem wymierzenie mu choćby i łagodnej kary było celowe.			
Wniosek			
- uniewinnienie;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- bezzasadność zarzutu implikuje analogiczną ocenę wniosku;			
Lp.	Zarzut		
3.	- obraza prawa procesowego w postaci art. 627 kpk w sytuacji, gdy większa część kosztów sądowych stanowiły opinie biegłych zmierzające do ustalenia na zabezpieczonych nośnikach materiałów pornograficznych, do czego nie doszło;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
- zarzut pominięty, w trybie art. 436 kpk, z uwagi na uchybienie uwzględnione z urzędu			

i w konsekwencji jego bezprzedmiotowość;			
Wniosek			
- zwolnienie oskarżonego od kosztów w części dotyczącej opinii informatycznych;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- wniosek bezprzedmiotowy, z uwagi na pominięcie zarzutu;			
Lp.	Zarzut		
4.	- rażąco niewspółmiernie surowy środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchliwym mieście, w godzinach wieczornych, lecz nie nocnych, znajdując się pod wpływem dwóch substancji psychoaktywnych, w tym amfetaminy. Z opinii biegłego (k 136) wynika, że amfetamina powoduje			

urojenia, dezorientacja, ograniczenie spostrzegawczości, nadmierne pobudzenie i przekonanie o własnych umiejętnościach, nadmierne poczucie pewności siebie, niepokój ruchowy i nieuzasadniony lęk. Wskazane konsekwencje zażycia tej substancji, w odniesieniu do prowadzenia samochodu po drodze publicznej pokazują, że jak wielkim ryzykiem wypadku drogowego wiąże się osiągnięty stan psychofizyczny kierowcy. Stan po ustaniu działania amfetaminy jest również niebezpieczny, z punktu widzenia kierowania pojazdem, bowiem cechuje go zmęczenie i trudna do opanowania senność. W świetle tych faktów należy ocenić zachowanie oskarżonego, jako wyjątkowo społecznie szkodliwe, co wymaga surowej reakcji również na płaszczyźnie eliminacji go, jako kierowcy z ruchu drogowego. Mając na uwadze możliwości, jakie miał Sąd Rejonowy przy wymierzaniu tego środka karnego, nie sposób okresu czteroletniego uznać za rażąco niewspółmiernie surowy, a raczej łagodny.

Wniosek

<p>- wymierzenie środka karnego w minimalnej wysokości;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- bezzasadność zarzutu implikuje analogiczną ocenę wniosku;</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>- brak kompletu znamion w opisie przypisanego występku z art. 200a§2 kk, w postaci zmierzania przez oskarżonego do realizacji propozycji obcowania płciowego z osobą nieletnią, przy braku apelacji na niekorzyść oskarżonego;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Choć Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w których zawierały się wszystkie znamiona występku z art. 200a§2 kk, a w uzasadnieniu również właściwie przedstawił charakterystykę wskazanego przestępstwa, powielił błąd, który</p>		

umieścił już prokurator w akcie oskarżenia. Przepięstwo uwodzenia dziecka polega na dwóch, powiązanych ze sobą zachowaniach. Po pierwsze, sprawca jak w omawianym wypadku, składa osobie nieletniej propozycję obcowania płciowego, po drugie zaś, zmierza do realizacji owej propozycji. Tylko kumulatywne spełnienie tych przesłanek może prowadzić do odpowiedzialności karnej i każda z nich musi zostać wyrażona w opisie przypisanego czynu. Nie ma w tym miejscu znaczenia, że przedmiotowy występki został sklasyfikowany, jako usiłowanie nieudolne, bowiem ta forma popełnienia przestępstwa nie zwalnia z obowiązku ustalenia kompletu znamion. Aby mogło dojść do usiłowania nieudolnego, występki który nie mógł zostać dokonany z przyczyn wymienionych w art. 13§2 kk musi w swym opisie zawierać wszystkie elementy strony przedmiotowej, a zatem zarówno przedstawienie danej propozycji, jak i opisanie sposobu, w jaki sprawca przystąpił do jej realizacji. W omawianym wypadku w zawartym w wyroku opisie przypisanego czynu tego drugiego członu zabrakło.

Skoro samo składanie propozycji obcowania płciowego, jeżeli ogranicza się jedynie do powtórzenia określenia ustawowego, nie stanowi przestępstwa z art. 200a§2 kk, ani żadnego innego czynu zabronionego, to przy braku stosownej skargi na niekorzyść oskarżonego nie ma możliwości zmiany wyroku, poprzez owego znamienia dopisanie. Na przeszkodzie stoi zakaz reformationis in peius, wyrażony w art. 434§1 kpk, pod którego ochroną procesową pozostaje oskarżony. Jednocześnie brak możliwości korekty nie pozwala utrzymać w mocy zaskarżonego wyroku, skoro opisane w nim zachowanie, choć oczywiście niemoralne, pozostaje prawnokarnie obojętne. Takie rozstrzygnięcie byłoby rażąco niesprawiedliwe, co obliguje do zmiany wyroku na korzyść oskarżonego, w myśl art. 440 kpk, co Sąd odwoławczy ma obowiązek uczynić, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. W tym miejscu Sąd Okręgowy podziela ugruntowane orzecznictwo, którego wyrazem jest postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2005r. o sygn. akt I KZP 20/05, gdzie stwierdzono, że „jeżeli wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść

oskarżonego w części dotyczącej winy, to sąd odwoławczy, wobec zakazu reformationis in peius, nie może ani dokonywać nowych ustaleń faktycznych, w tym przez zmianę opisu czynu, ani w tym celu uchylać wyroku i przekazywać sprawę do ponownego rozpoznania”.

W konsekwencji, jedynym rozwiązaniem było uniewinnienie oskarżonego. Analogiczne wnioski płynęły z analizy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2004r. o sygn. akt V KK 4/04, w którym podniesiono, że „przepis art. 455 KPK zezwala sądowi odwoławczemu jedynie na poprawienie błędnej kwalifikacji prawnej czynu, czyli na zmianę zaskarżonego wyroku polegającą na tym, że nie zmieniając ustaleń faktycznych zastępuje on przyjętą przez sąd pierwszej instancji kwalifikację tegoż czynu inną jego kwalifikacją, uznając nadal, że jest to czyn stanowiący zachowanie zabronione przez prawo pod groźbą kary. Nie ma on zatem zastosowania, gdy sąd odwoławczy dochodzi do wniosku, że przy dokonanych ustaleniach faktycznych - których ani on, ani ewentualnie sąd pierwszej instancji w razie uchylenia wyroku

<p>i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, nie mogą już zmienić z uwagi na zakazy wynikające z art. 434 i 443 KPK - przypisane oskarżonemu zachowanie nie wyczerpuje wszystkich wymaganych przez prawo materialne znamion przestępstwa i że w związku z tym oskarżonego należy uniewinnić”.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1- sprawstwo oskarżonego w zakresie występkę z art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzona za nie kara grzywny;</p> <p>- środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>- brak trafnych zarzutów, jak i okoliczności nakazujących korektę</p>		

wyroku z urzędu w powyższym zakresie skutkowało utrzymaniem go w mocy;		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1- sprawstwo oskarżonego w zakresie występkę z art. 200a§2 kk;		
Zwięźle o powodach zmiany		
- pominięcie jednego ze znamion wskazanego czynu zabronionego, przy jednoczesnym braku apelacji na niekorzyść oskarżonego implikował zmianę wyroku w tym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu;		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3 i 4	- uchylenie kary łącznej, w konsekwencji uniewinnienia	

	<p>oskarżonego od jednego z dwóch czynów, za jakie wymierzono mu kary pozbawienia wolności, skutkowało pozostawieniem jednostkowej kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej za czyn z art. 178a§1 kk. Sąd odwoławczy zawiesił warunkowo wykonanie tej kary, analogicznie do rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, co nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Maksymalny okres próby znajdował swoje uzasadnienie w dotychczasowej karalności oskarżonego, jak i okolicznościach sprawy. Powtórzono również obowiązek informowania Sądu przez oskarżonego o przebiegu okresu próby.</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<ul style="list-style-type: none"> - koszty procesu w zakresie, w jakim oskarżony został uniewinniony, zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk ponosi Skarb Państwa; - oskarżony został obciążony wydatkami postępowania odwoławczego, w częściach przypadających na rozstrzygnięcie skazujące; 	

	- od oskarżonego zasądzono na rzecz Skarbu Państwa nową opłatę za obie instancje od kary wymierzonej za występki z art. 178a§1 kk oraz dodatkową opłatę od kary za występki z art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem w tej części apelacja nie została uwzględniona;	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	- obrońca oskarżonego;		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	- wina, w zakresie czynu kwalifikowanego z art. 200a§2 kk i 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wysokość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych;		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana